

ת"פ 33243/09/14 - מדינת ישראל נגד א ק

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 33243-09-14
24 ספטמבר 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

א ק

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ליטל לוזון

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - חגית רונן

ק. מבחן איתמר כהן

מתורגמן לרוסית אפרים פנחסוב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום שכלל תיקון מהותי בכתב האישום, בכך שבתאריך 13.9.14, בשעה 2:00 בבוקר לערך, על רקע ויכוח בינו לבין בת זוגו דאז י ר, תקף אותה שלא כדין בכך שסטר על לחיה בצד ימין, ובהמשך בעת שהחזיק סיגריה בידו, תקף אותה בכך שנכוותה מהסיגריה בלחיה בצד ימין מתחת לעין וכתוצאה נגרמה לה חבלה של ממש, סימן כווייה אדום מתחת לעין, כל זאת בהיותו נתון תחת השפעת משקה מ שכר- עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של תקיפת בת זוג.

על פי ההסדר נדחה לקבלת תסקיר והתנאים המגבילים בוטלו למעט איסור ליצור קשר עם המתלוננת ואיסור להיכנס לקרית גת. כמו כן, נתבקש תסקיר ביניים לבחון אפשרות כניסתו לקרית גת.

עברו של הנאשם נקי ונתקבלו מספר רב של תסקירים מהם עולה שהוא כבן 41, גרוש, אב לילדה בת 10, מתקיים מעבודה כעצמאי בתחום החשמל, עלה ארצה בשנת 99' מרוסיה. הוא התחתן בשנת 2002, כעבור 6 שנים התגרש. הוא מקים קשר זוגי עם המתלוננת משנת 2011. הוא סבור שהוא מקים קשר המתנהל באחריות וכבוד כלפיה. אישר שהוא נוהג להגיע לבית כשהוא שתוי ולכן לא זוכר פרטים רבים בנוגע לאירועים עליהם התלוננה גם בעבר. לעיתים קיבל מידע אודות האירוע למחרת ממנה. הוא תיאר קונפליקטים רבים סביב נושא צריכת האלכוהול וחוסר שביעות רצונה להמשיך בקשר שבו צורך אלכוהול באופן מופרז. הם ניסו להיפרד אך חזרו כעבור זמן קצר וגם היום מתכוון לחדש הקשר איתה.

הוא טוען שהוא צורך אלכוהול רק בנסיבות חברתיות, אף שעלול להגיע לכמות גבוהה המביאה לכך שהוא משתכר ונעדר יכולת לזכור פרטים. לכל הפגישות עם שירות המבחן הגיע שתוי. לפניו שמורת הדין החליטו לנהל השיחה למרות היותו שתוי והם מעריכים שמצבו הולך ומתדרדר.

האירוע גם על פי גירסתו, אירע על רקע שתית אלכוהול, הוא לא זוכר אותו. מדובר באירוע חוזר על עצמו לדבריו. הוא הביע חרטה על כך שפגע בה. ערכו נסיונות לזמן המתלוננת ללא הצלחה, אך שוחחה עמם בהרחבה בטלפון. היא תיארה אותו כבן זוג מכבד ותומך.

שירות המבחן התרשמו כי המערכת היחסים ביניהם מורכבת ומבוססת על אינטרסים שכל צד נותן לאחר מענה רגשי מתוך רצון להרגיש שייכות.

הם סבורים שהסכסוך ביניהם הסתיים, אולם שניהם מבינים שלא שינוי בצריכת האלכוהול שלו לרעה יתקשו לעשות זאת. הוא מבין שמצבו מתדרדר וכי נזקק לעזרה אך מתקשה לעשות זאת, שכן כל כולו שקוע בקשיים יומיים.

בנסיבות אלה, בית משפט מצא לנכון לדחות שוב כדי לאפשר לו בכל זאת להשתלב בהליך טיפולי. אולם, גם היום עולה כי הוא מתקשה לבחון את מצבו ואת הבעייתיות הקיימת בנוגע לצריכת האלכוהול לרעה. ניכר לתפיסתו שימוש מופרז מוביל לאובדן שליטה בהתנהגותו, הוא שמצדיק התערבות טיפולית והואיל והוא סבור שהשימוש כיום אינו כזה, הוא חושב שאין צורך בטיפול. הוא סבור שדי בכך שבימים אלה הפסיק להשתמש באלכוהול כדי להוכיח כי מסוגל להימנע משתית אלכוהול לרעה. הוא טען שכיום לא נמצא כבקשר עם המתלוננת, אך ניכר כי נעזר בה ונתמך בה לסירוגין ומתקשה להיפרד ומעונין לשוב ולחיות איתה באופן מלא.

הוא מתייחס לאירוע כאירוע חד פעמי, מתקשה לערוך בחינה עצמית, מצמצם מחומרת האירוע והם התרשמו שמתקשה להתמודד עם מצוקות רגשיות וקיומיות ונוטה לפתרונות זמניים, כולל צריכת אלכוהול. מבטא אמוולנטיות באשר לטיפול ולמרות זאת ממליצים להסתפק בעונש מרתיע מציב גבולות וללא המלצה טיפולית כלשהי.

התביעה עומדת על עתירתה למאסר.

מדובר באירוע שלא ניתן להקל בו ראש. הסניגורית מפנה לת.פ. 37994-05-10 של מותב זה, אלא שבאותו ענין דחף את אשתו ונתן לה מכה בעת שאחז בסיגריה, וכתוצאה נגרמה לה כוויה ובמסגרת הסדר התביעה ויתרה על עבירת התקיפה והסתפקה בעבירה של רשלנות. באותו מקרה המתלוננת שהיתה חברתו לשעבר הגיעה לבקרו כשהיא בהשפעת משקה משכר והתעמתה איתו. שירות מבחן התרשמו כי הוא בעל מערכת ערכים נורמטיבית, בעל צרכי תלות מוגברים. מתמודד עם קשיים רבים. הוא ביטא רצון לטיפול בשונה מהנאשם שבפני, פרטני וקבוצתי ולכן המליצו על צו מבחן. בסופו של יום, נמנעתי ממאסר לחלוטין ולכן לא דומה אותו מקרה למקרה שבפני.

קיוויתי שהנאשם יתעשת וישתלב בהליך טיפולי כדי שניתן יהיה להימנע ממאסר לחלוטין, שכן רק הליך טיפולי יש בו לצמצם מסוכנות במקרה של אלימות הבאה על רקע של התמכרות לאלכוהול.

לצערי, נתבדתי, ולכן מן הראוי ליתן בכך ביטוי לענישה. הימנעות ממאסר במקרה זה ולו בעבודות שירות, יעביר מסר שלילי לא רק לנאשם, כאילו בית משפט מוחל על מעשיו, אלא גם לאחרים הנוהגים באלימות כלפי בנות זוגם, על רקע התמכרות לאלכוהול.

באשר למתחם העונשי הראוי במקרה זה:

ברע"פ 1923/11, **גזאל חטיב נ' מדינת ישראל**, מיום 10.3.11. שם נדון המערער בגין תקיפת אשתו שהיתה כבת 16.5, במהלך תקופה של 5 חודשים, שבהם היו נשואים, וכן נהג כלפיה באלימות מילולית. בית משפט שלום הסתפק ב-6 חודשי מאסר בעבודות שירות ורכיבים נלווים, בהתחשב בחרטה שגילה, בהודאתו, בנסיבותיו האישיות ובכך שהתגרשו, בעברו הנקי ובתקופת המעצר הקצרה ומעצר הבית הארוך. המדינה הגישה ערעור תוך שצינה כי העונש חורג מהענישה הראויה ובית משפט מחוזי קיבל הערעור וגזר דינו ל-12 חודשי מאסר בפועל. על כך הוגשה בקשה לבית משפט עליון, כב' השופט רובינשטיין, שדחה הבקשה והוסיף כי גם לגופו של ענין אף שקיים פער בין הערכאות, בסופו של יום **"בהתחשב במעשים החמורים בהם הודה שהתפרסו על פני מספר חודשים - אין לומר כי העונש מצדיק התערבות ערעורית."**

"עבירות האלימות והאיומים בכלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להאבק בה" (רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט ג'ובראן)

בעפ"ג מרכז 6178-10-08 תק-מח, 2009, **מירחי באייבצאייב נ' מדינת ישראל**. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בשני אישומים של איומים, היזק לרכוש בזדון ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש וכן הפרת הוראה חוקית ונדון ל-32 חודשי מאסר, שנה מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך של 10,000 ₪. בית משפט מחוזי מצא לנכון להתערב בגזר הדין והעמיד המאסר על שנתיים תוך שמציין שאכן המדיניות הענישה הנהוגה במקרה של אלימות פיזית ומילולית כלפי בנות זוג היא מדיניות מחמירה של הטלת עונש מאסר בפועל לתקופות לא קצרות, כפי שנקט בית משפט קמא, אך נראה כי לאור עברו הנקי והעובדה שמדובר במאסר ראשון החמיר במידה המצדיקה התערבות.

ברע"פ 2037/92 **יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל**, מיום 22.6.92 (לא פורסם) נקבע:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת המדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך והינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, הן מי שהורשע במעשה אלימות והן עבריינים בכח."

ברע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל**, כב' השופט ג'ובראן, מדובר בנאשם שהגיע לבית בת זוגו, ממנה חי בנפרד, כדי להשיב בתם לרשותו, על-פי הסדרי ראייה, ואיים כי יפגע בה. בגין זאת הורשע לאחר שמיעת הראיות וצירף שני אישומים נוספים של תקיפת בת זוגו. הוטל עליו מאסר בפועל של שנה, מאסר מותנה של שנה למשך 3 שנים בגין כל עבירת אלימות כולל איומים, וכן קנס בסך 5000 ₪ והתחייבות בסך 5000 ₪. ערעור לבימ"ש מחוזי

נדחה, וצוין שנשקלו שיקולים ראויים, וכי אף שעברו של הנאשם נקי, מדובר בענישה שאיננה חריגה והיא משקפת מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בנסיבות אלה בימ"ע לא נתן רשות ערעור וצוין כי לא מצא סטיה מנורמת הענישה המקובלת וכי העונש הולם.

הערך החברתי המוגן, הראשון במעלה, לכשמדובר בעבירת אלימות הינו הצורך להגן על שלום הציבור ובעיקר החלשים בחברה שאינם יכולים להגן על עצמם.

העונש ההולם מי שמרים יד על חלש ממנו, בעיקר מי שנתון לחסדיו, ומעמידו במצב שחש סכנה לחייו, הינו ללא ספק מאסר. ניתן להימנע ממאסר, ולעיתים אף מהרשעה, רק אם נסיבות התקיפה ברף התחתון והתוקף לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה ומשתלב בהליך טיפולי - שיקומי, שיש בו לצמצם במידה רבה המסוכנות הנשקפת ממנו.

אם אין הנאשם מכיר בנזקקות טיפולית ודוחה לכן כל הצעה טיפולית, יש להחמיר עימו ואפילו אם מדובר באדם מבוגר שבעת ביצוע העבירה עברו היה נקי.

כאמור, בנסיבות חמורות, כשנלוות לאלימות ולאיומים, חבלות של ממש, כולל חבלה חמורה, על אחת כמה וכמה שיש להטיל מאסר, לתקופה שבין 10 עד 18 חודשים.

שמעתי היום את המתלוננת בבית המשפט באופן לא מפתיע לוקחת על עצמה את כל האחריות לאירוע ומבקשת שיחזור אליה, שכן היא מעוניינת בכך.

שמעתי גם את הנאשם, הבעתי בפניו את אכזבת בית המשפט, אך נראה כי כלל לא מפנים את הצורך בטיפול את העובדה כשהוא אלים לכששותה לשוכרה.

הסניגורית הגישה לבית המשפט תעודות רפואיות של המתלוננת וטוענת כי היא תלויה בו שכן סובלת מאסטמה וסכרת ומחלות נוספות. שירות המבחן התייחסו לתלות הקיימת ביניהם, אך בכך יש להגביר הסיכון שנשקף ממנו ולא להפחיתו.

טוענת הסניגורית כי הואיל והחל לגלות ניצני תובנה בעבר, מן הראוי ליתן בכך ביטוי בגזר הדין, אולם הואיל והמסוכנות לא פחתה לא אוכל לקבל טענתה, גם לא את הטענה שיהיה במאסר ואפילו בעבודות שירות, לפגוע במקום התעסוקה ולהחמיר מצבו הכלכלי.

ניתנו לו מספיק הזדמנויות, אך לא השכיל לנצלם.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 2 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור, בעבודות שירות במרכז קליטה שושנה, קרית גת, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.

תחילת המאסר מיום 13.10.15 ועליו להתייב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות בהן הורשע.

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 7500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ו, 24/09/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מעכבת ביצוע המאסר עד ליום 8.11.15 לצורך הגשת ערעור.

העתק לידיעה לממונה על עבודות השירות בשב"ס

העיכוב הביצוע בתנאי שתעוכב יציאתו מן הארץ. אם בידו דרכון, יפקיד בבית המשפט.

הפקדה במזומן בסך של 1000 ₪.

עמוד 5

ערביות שניתנו יבטיחו התייצבותו לערעור ו/או לנשיאה בעונש.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ו, 24/09/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה